

คำวินิจฉัยของ ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐ - ๕๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวม ๑๐ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ในจำนวนคำร้อง ๑๐ คำร้องนี้ ปรากฏว่า ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๘ คำร้อง ดังนี้

๑. คดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ กองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๒. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓ กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โจทก์ นายฉัตรชัย ตีรอรณบุรณ์ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๓. คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๔๐/๒๕๕๓ กองทุนรวมแกมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ไทโยต้าสระบุรี (๑๕๕๕) ผู้จำหน่ายไทโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ ที่ ๔ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสี่เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และ มาตรา ๒๕

๔. คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ บริษัท สติงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทรีคลับ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย)

จำกัด ที่ ๓ นายสมบูรณ์ สุริยบุรพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล ที่ ๕ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๕. คดีหมายเลขดำที่ ๖๔๕/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๖. คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยที่ ๒ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๗. คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ กองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นายพิณิจ จันทวสุ จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๘. คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาकिन จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสติกุล ที่ ๒ จำเลย คดีนี้จำเลยทั้งสองเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

ศาลแพ่งส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกรินทรากุล จำเลย คดีนี้จำเลยเป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ศาลจังหวัดสมุทรสาครส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง จำนวน ๑ คำร้อง คือ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๗/๒๕๕๔ กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญรุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ คดีนี้จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ร้องโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ศาลแพ่ง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ส่งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยมีข้อเท็จจริงทำนองเดียวกัน สรุปว่า โจทก์เป็นผู้ซื้อสินทรัพย์สินเชื่อธุรกิจรวมทั้งสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ที่ถูกระงับการดำเนินกิจการ

ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลย จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการขายทรัพย์สินเพื่อการชำระบัญชีของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว โดยอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อมา โจทก์ได้มีหนังสือบอกกล่าวการรับโอนสิทธิเรียกร้องในหนี้สินของจำเลยจากบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ดังกล่าว และทวงถามไปยังจำเลยให้ชำระหนี้ภายในกำหนด ครบกำหนดแล้วจำเลยไม่ชำระหนี้โจทก์จึงฟ้องให้จำเลยชำระหนี้

ข้อโต้แย้งของจำเลยแยกได้เป็น ๒ ประเด็น

ประเด็นที่หนึ่ง โต้แย้งว่าพวกเขาไม่ได้เป็นลูกหนี้ของโจทก์และไม่เคยได้รับการบอกกล่าวเรื่องการโอนหนี้ให้เจ้าหนี้ใหม่เป็นหนังสือ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมจากลูกหนี้ด้วย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๐๖

ประเด็นที่สอง โต้แย้งว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับขัดกับรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕ เพราะไม่ได้ระบุมাত্রาในรัฐธรรมนูญที่จำกัดสิทธิของจำเลย จำเลยจึงขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยสรุปว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ปรส. ขายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ โดยทุกคำร้องไม่ได้ระบุมাত্রาของพระราชกำหนดดังกล่าว ทั้งนี้บางคำร้องไม่ได้ระบุมাত্রาของรัฐธรรมนูญ บางคำร้องระบุมাত্রาต่างๆ ของรัฐธรรมนูญที่อ้างว่าพระราชกำหนดดังกล่าวขัดหรือแย้งด้วย

เนื่องจากคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง มีประเด็นเบื้องต้นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นอย่างเดียวกัน ศาลรัฐธรรมนูญจึงรวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

ปัญหาที่จะต้องพิจารณาเบื้องต้นคือว่า ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องดังกล่าวที่ไม่ได้ระบุมাত্রาของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ๗ ว่าขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายบังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ และยังไม่มีการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และขอให้ศาลส่งความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น จะต้องระบุให้ชัดเจนว่ามาตราใดของกฎหมาย ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เพราะคำว่า “บทบัญญัติแห่งกฎหมาย” หมายถึง ข้อความที่บัญญัติในกฎหมายนั้น การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง อันต้องด้วยบทบัญญัติมาตรา ๖ จะต้องระบุให้ชัดเจนว่า บทบัญญัติมาตราใดของกฎหมายนั้น ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด ตามคำร้องทั้ง ๑๐ คำร้อง ผู้ร้องอ้างเพียงว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราต่าง ๆ โดยไม่ระบุให้ชัดเจนว่า บทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ อันต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ คำร้องทั้ง ๑๐ คำร้องดังกล่าวไม่ได้เป็นการโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่มีลักษณะเป็นการโต้แย้งว่าพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ เกือบทั้งฉบับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งผู้ร้องไม่มีอำนาจใช้รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ยื่นคำร้องดังกล่าวมายังศาลรัฐธรรมนูญได้ เนื่องจากขั้นตอนในการโต้แย้งว่า พระราชกำหนด ฯ ดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอำนาจของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๕ เท่านั้น

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ